

Vers, Kavafisz kezdősorával

*Este van, és a barbárok nem jöttek el.
Nem volt ez ilyen durva:
Amikor forrongott az udvar
A zsoldosoktól és az idegen szavaktól,
Ha bognár voltál, boldogan éltél, haltál.*

*Emlékszünk, zabkása volt és birka,
Hárfadal, kezét törölni
Páfrányos asztal,
Nádból-faggyúból gyertya,
A csúzos krónikást mindenki utálta,*

*Volt a barbár nyelv, és fent a nedves
Dombon a nyájak felhóárnyéka,
Mikor fiatal volt a domb is,
Bajszos dárdások, ideges kutyák,
Őrzi fametszet, katalógusfiók.*

*Most este van, és a barbárok nem jöttek el.
Vagy ha mégis, szavaik mögött,
Mint kibombázott fürdőszobára,
Csak az eszelős antropologizmusra,
A bűzös iróniára ismerünk, ha*

*Azt mondják, szőnyegpadló,
Cirkófűtés, automata váltó –
Mind akár egy nyúl kiszikkadt csontja,
Vagy a néptelen lőtéren
Egy marék hideg töltényhüvely.*

MESTERHÁZI MÓNICA fordítása